

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá problematikou životních perspektiv klientů výchovných ústavů zachycených v jejich několika konkrétních vyprávěních a následně zpracovaných metodou narativní analýzy.

Diplomová práce se soustředí na dílčí, živou, osobní, jedinečnou a subjektivní zkušenost klientů výchovného ústavu se snahou porozumět jejich životům v kontextuálních souvislostech a reflektovat tak jejich další životní perspektivy.

Práce má teoreticko-aplikační povahu. V teoretické části je věnována pozornost problematice poruch chování a emocí, jejich klasifikacím, příčinám a dalším souvislostem, dále pak tématu prevence a terapii v etopedii, přičemž největší pozornost je zde věnována oblasti institucionální výchovy. Blíže se také autorka v teoretické rovině zabývá obdobím adolescence.

Empirická část si klade za cíl zmapovat souvislosti mezi zkušeností s pobytem ve výchovném ústavu a současným náhledem na vlastní konkrétní životní perspektivy participantů šetření, přičemž důraz je zde kladen mimo jiné také na proměny postoje protagonistů ke vzdělání jakožto životní hodnotě v průběhu času.

Jako výzkumný nástroj zde byla použita metoda narativního rozhovoru, která sloužila především ke sběru narativního materiálu. V diplomové práci poté autorka zaznamenávala klíčové body konkrétních příběhů pomocí jednotlivých kategorií narativní konstrukce.

Téma životních perspektiv dospívajících se zkušeností s pobytem v zařízeních pro výkon ústavní výchovy je v kontextu dnešních úvah týkajících se problematiky možné transformace systému péče o ohrožené děti a dospívající velmi živé a aktuální, proto se jeví jako užitečné se jím v současné době zabývat.

KLÍČOVÁ SLOVA

Porucha chování a emocí, Ohrožené dítě, Adolescence, Ústavní výchova, Výchovný ústav, Narativní analýza